



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis || Slotani || Geffensis, Sacrae || Theologiae  
Profes-||soris, De retinenda fide orthodo-||xa & catholica  
aduersus hæ-||reses & sectas, & præci-||puè  
Lutherana[m], Li-||bri nouem.||**

**Slotan, Johann**

**Coloniae, 1560**

**VD16 S 6745**

Capvt IIII.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-29875**

IOANN. SLO. GEF.

imum Maximum peccati autorem facit, simul & liberum arbitrium non aliud opinatur quàm prudentiam carnis, quę spiritui & gratiæ semper reluctatur. Possem innumera propemodum istiusmodi exēpla proponere, si liberet per singulos illius errores & hæreſes diſcurrere, ſed iſta ſufficiant. CACOD. Vos quidem multa pro hæreſibus habetis, quę tamen nobis non hæreſes, ſed ſanę doctri-nę ſunt. Sed eſto, donemus tibi quædam, & ad Ioannem Hus reuertamur. Qua ratione Ioannes Hus hæreticus fuit, quem Lutherus aſſeruit lucem veritatis inchoaſſe? Hæreticos ſcimus immerſos tenebris pluſquam Cymmerijs: ſi ergo hæreticus fuit Hus, quomodo per eum lux veritatis inchoata eſt?

CAPVT III.

Ioannem  
Hus lau-  
dat Luthe-  
rus.

**O**RTHO. Considerandum eſt nõnunquam non ſolũm quid dicatur, ſed etiam à quo. Haud raro nanq; uſu venit, ut quiſ mente vitiatus, & praua affectione imbutus & præpeditus, dicat bonum malum, & malum bonum, tene-

DE RETI. FIDE ORTH. 5

tenebras lucem, & lucem tenebras, noctem diem, & diem noctem. Quod etiã hoc loco veritatem habere perspicuum est. Afferuit ille Ioannem Hus lucem veritatis inchoasse. Quisnam ille? Nõnne Martinus Luther, Husi filius, discipulus, atque errorum hæresumq; illius resuscitator? Aliter certè loqui de magistro suo, discipulus magistro in impietate maior & sacrilegio potentior, non poterat. Laudat hæreticus hæreticum, schismaticus schismaticum, vt similes habeant labra lactucas, & dignum sit patellæ operculum. Et planè necessum est vt vanis & falsis laudibus, hæreticorum mala soboles, tanquam mali corui malum ouum, prædicet parentes suos, & accipiant patres à filijs gloriam, qui gloriam quæ à solo Deo est, non quæsiuerunt. Nam quia ab Ecclesia (quam reli-

*Ioan, 16*

B 5 minia

IOANN. SLOT. GEF.

minia sempiterna afficiendi. Quū itaq;  
nec à Deo, nec ab Ecclesia, desertores  
Ecclesiæ, & hostes, habere laudē aut glo-  
riam possint, quo plures in perfidia de-  
tineantur, aut ad eam pertrahantur, ma-  
lignos excitat hoīes diabolus, p quos si-  
bi deuotos, mendacijs vanis, & citò  
intermoritūris laudibus prædicet & ex-  
tollat. Verè, inquit Cyprianus, demen-  
tia est, nō cogitare nec scire, quòd men-  
dacia non diu fallant, noctē tã diu esse,  
quã diu illucescat dies: clarificato aut die,  
& sole oborto, luci tenebras & caligi-  
nē cedere, & quæ grassabantur p noctē  
latrocinia cessare. Hęc ille. Laudatur hęc  
retici, sed à suis, à quibus laudari vitu-  
perari est. Et nō est solida eorū laus, sed  
transitoria, & (vt ita dicā) momentanea.  
Scitū & celebre est fortissimi Matathie  
dictū, quo filios suos iã iã morituros a-  
nimauit, dicens: A verbis viri peccato-  
ris ne timueritis, quia gloria eius stercus  
& vermis est. Hodie extollitur, vt cras  
nō inueniatur, quia conuersus est in terrā  
suā, & cogitatio eius perijt. Et Sophar  
Naamathites apud Iob ait: Hoc scio à  
prin-

Mendacia  
nō diu fal-  
lunt.  
lib. 1. epist.  
3.

Hæretico-  
rum laus  
non est so-  
lida.

Iob. 20

DE RETI. FIDE ORTH. 6

principio, ex quo positus est homo super terrā, q̄ laus impiorum brevis sit & gaudium hypocritæ ad instar puncti. Si ascenderit vsq; ad cælū superbia, & caput eius nubes tetigerit, quasi sterquiliniū in finē perdetur, & q̄ eū viderant, dicent: Vbi est? Velut somnium auolās non inuenietur, transiet sicut visio nocturna. Rectè quoq; Psalwista: Ad nihil *Psal. 97* inquit, deuenient, tanquam aqua decurrens. Sicut cera quæ fluit, auferetur. Vbi Augustinus: Multæ hæreses, inquit, iam emortuæ sunt, cucurrerunt in riuis suis quantum potuerunt, decurrerunt, siccati sunt riui, vix eorum memoria reperitur, vel quia fuerint. Spernentur tanquam aqua decurrens. Non vos terreant fratres quidam fluuij qui dicuntur torrentes, hyemalibus aquis implentur, nolite timere, post paululum transijt, decurrit aqua, ad tempus perstrepat, mox cessabit, diu stare non possunt. Hæc ille. Accipient itaque aliquando finem suū etiam nostri temporis heretici, quemadmodū omnes qui fuerunt ante nos, quorū omnium

IOANN. SLOT. GEF.

psal. 9  
Arrij no-  
men quon-  
dam cele-  
berrimum  
Lib 3. Tri-  
part. hi,  
c 10.

Quomodo  
perierit.  
Manes.

Serm. de  
Pente.

um memoria perijt cum sonitu. Nonne celeberrimum fuit Arrij nomen seculo suo? Nonne summis laudibus euehebatur? Siquidem pro parte eius stabant Episcopi doctissimi, & apud multos dogma eius disputationibus extollebatur. Ipse verò per mediani ciuitatem conspicuus incedens, obsequijs honorabatur satellitum. Sed perijt memoria eius cum strepitu, quia præsumptiones eius Dei iudicia sunt sequuta, eiusque impietas cum strepitu est euerfa, quando in loco fœdissimo, visceribus fœdè effusis, fœdam animam reddidit. Manes (vnde Manichei) in tantam erupit elationem, vt seipsum non solum Apostolũ Iesu Christi, verum etiam paracletum putauerit & scripserit. Cuius etiam discipuli (vt Leo Papa inquit) vt magnum quendam atque sublimem viderentur sequi autorem, in magistro suo apparuisse spiritum sanctum crediderunt, promissumque à Domino paracletum, non prius venisse, quàm his infelicium deceptor oriretur, in quo ita spiritus sanctus manserit, vt non aliud fuerit Manes ipse quàm

DE RETI. FIDE ORT. 7

se quam spiritus, qui per ministerium  
corporeæ vocis & linguæ, discipulos  
suos in omnem induceret veritatem,  
& nunquam cognita præteritorum se-  
culorum referret. Sed perijt memoria  
eius cum sonitu, quando rex Persarum  
(vt est videre apud Epiphanium) eum  
apprehensum, cutem ipsius harundine  
excoriari iussit, & sic de ipso pœnas sump-  
sit. Ioannes Hus (autore Aenea Syl-  
uio) ingenio peracri & lingua disertæ  
acpotenti, & mundioris vitæ opinione  
clarus, à Bohemis tanquam apostolus  
aut propheta quispiam suspiciebatur.  
Sed perijt memoria eius cum foetore,  
quando vtr̄ contumax, in Concilio Con-  
stantiensi, igni traditus est. Quem non  
multo post sequutus est Hieronymus  
Pragensis. Meruerūt quidem apud Bo-  
hemos martyrum honores, nec mino-  
res quàm Petrus & Paulus apud Roma-  
nos, sed certè apud Bohemos hæreticos  
& schismaticos, apud eos qui de Eccle-  
sia non sunt, sed potius de synagoga sa-  
thane. Et quid mirum quòd Bohemi  
hæresiarchois suis, honores martyrum  
detu-

Ioannis  
Hus & Hi-  
eronymi  
Pragensis  
interitus.

IOANN. SLOT. GEF.

**Ophitæ** detulerint, cùm fuerint olim Ophitæ,  
**Caini** qui serpentem venerati sunt pro Chri-  
**Lutheri-**sto: Caini, qui Cain parricidam, & Iu-  
**ani.** dam proditorem, inter præcipuos ha-  
 bueint sanctos. Nihil enim tam absur-  
 dum, quod non sine negotio persuade-  
 ri possit hominibus à Deo derelictis, &  
 spiritus sancti gratia destitutis. Sed ve-  
 tuستا sunt illa, magis deplorandũ quod  
 nostra etiam tempestate reperta est gēs  
 acephala, quæ hæreticos in cinerē reda-  
 ctos, & ob scelera atq; turpitudines ex-  
 tremo affectos supplicio, inter Marty-  
 res collocat, & Apostolorum ac San-  
 ctorum festiuitatibus reiectis, eis sacra  
**Hæretici** solennia constituat, hymnosq; decan-  
**hereticos** tet. Hinc hymnus ille ( quē de duobus  
**prædicant** hæreticis Anno 1523. prima Iulij Bru-  
 xellis concrematis confinxerunt ) pro-  
 dijt. Hinc & ille, quem de Ioanne Hus  
 ( ipsi sanctum nuncupant ) in triuijs &  
 compitis, in itinere & diuersorijs ac in-  
**Adolphus** ter pocula cantillant. Hinc est etiam,  
**Claten-** quod Colonienses apud eos malè au-  
**bach Colo-** diunt, quia videlicet Adolphum Cla-  
**niæ exu-** renbach conuictum atque pertinacem  
**stus.** hære-



DE RETI. FIDE ORTH. 8

hæreticum, Vulcano tradiderunt. Hinc illud carmen Christophori Athefini defensoris Martini Buceri apostatæ & hæretici, quem malè habuit, quòd impijs magistri sui conatibus, tempestiuè obuiam itum fuit. Vnde, Hostia, inquit, sic vobis est, quondam factus Adolphus, dum propter Christi nomen in igne perit. Quem certè constat, non propter nomen Christi, sed propter articulos hæreticos quos recantare noluit, exustum esse, vt acta illius, etiã ab eius fautoribus atque defensoribus conscripta, testantur. Sed quorsum ista, inquires? nimirum vt paucis ostenderemus, qualis apud posteritatem hæreticorum nostri temporis memoria futura sit, cum modò talis sit eorum, qui nos præcesserunt, simul etiam vt doceremus, funestos semper esse exitus obstinati erroris, maximè, si impietati malitia accedat.

CAPVT. V.

**C**ACO. Dum multis verbis & exemplis ostendere hæc conaris, interim